

Ідуть і йдуть у Києві дощі...

Микола Луків

Ідуть і йдуть у Києві дощі.
Намокли парасольки і плащі.
Пливе на річку схожий тротуар, —
Ані зірок, ні сонця із-за хмар.

Майдани, парки, вулиці, мости,
Напнуті над трамваями дроти,
Розсипані у просторі вогні —
Усе немовби в летаргійнім сні.

А в нашім домі затишок, тепло,
І ми удвох, і хилиш ти чоло
Мені на груди, й діти наші сплять,
І тихо краплі в шиби шарудять.

Спокійно, мирно, світло на душі, —
Ідуть і йдуть у Києві дощі.